Jakob Westholmi Gümnaasium

WEST POST

Oktoober 2021

Uued õpetajad

Koolipere toimetused

Intervjuu vilistlasega

Juhtkiri

Tere, armas Westholmi pere!

Uus kooliaasta on alanud ja mul on hea meel, et oleme saanud tagasi koolis olla. Kuigi see kooliaasta jääb mulle abituriendina viimaseks, liigub Westpost traditsiooniliselt edasi.

Selle õppeaasta esimeses Westpostis saate tutvuda uute õpetajatega ning kogu koolipere tegemistega.

Soovin kõigile edu õppimisel ning ilusat sügise jätku!

Westposti küljendaja ja peatoimetaja Liisa Kasera

Keeletoimetaja: Hanne-Lore Tuubel

Toimetus: Ann Katriin Abel, Hanne-Lore Tuubel, Elina Kaska, Inger Enok, Laura Kohava, Laura Sarap, Helen Luik, Milena Vaakmann, Henri Konnimois, Jakob Herman Riibe, Olivia Reimets.

Fotod: Kaia Rikson, erakogud

Juhendaja: Ülle Uulma

Täname kõiki, kes kaastööd tegid!

Täname Jakob Westholmi Sihtasutust toetamise eest!

PALJU ÕNNE!

Reedel, 8.oktoobril tunnustati Tallinna parimaid õpetajaid. Meil on rõõm teatada, et selles nimekirjas olid ka meie kooli õpetajad.

Kaire Maalma- Tallinna Aasta gümnaasiumiõpetaja 2021
Kaia Rikson- Tallinna Aasta klassiõpetaja 2021.

Westpost ühineb kõikide õnnitlejatega.

2021 aasta JWG lemmikõpetajateks valiti põhikoolis Kaido Tiislär ja gümnaasiumis Gunneli Apri. Soovime kogu koolipere poolt õnne ja rõõmu!

100 sõna kooli alguse puhul

Kui ma 7 084 800 sekundit ehk 118 080 minutit ehk 82 päeva tagasi koolimaja ukse enda järel suveks sulgesin, olin ma peaaegu kindel, et septembris naaseme kooliellu, mis on distantsõppevabam ning maailm on muutunud pandeemia kiuste rohkem sõbralikumaks, helgemaks ja rõõmsamaks. Nii tundus ka minevat, lootuses et oleme selle keerulise haiguse seljatanud. Nüüd aga oktoobrikuu alguses, kui õpetajate päevani on jäänud loetud päevad, tunnen ma muret koolipere pärast, et viirus ei hakkaks kellelegi meist külge. Et meie aasta kulgeks paremini kui varem ja et me tuleksime sellest vaimselt väsitavast ajast välja elutervetena. Oleme sel õppeaastal kuulutanud oma koolis välja aasta, mis peaks olema täis koostööd ja enesesse vaatamist, sest natuke veel ja Westholmi kool tähistab oma 125. sünnipäeva. Mis tähendab, et meie kool on ajale tublilt vastu pidanud. Meil on lootust saada aasta-aastalt paremaks koolipereks, kes päriselt ka hoolib üksteisest. Pealegi unistustel pidi olema kombeks täituda kui seda väga soovida. Just selliste mõtetega lähen ma uuele aastale vastu. Lootuses, et järgmise aasta suveks

on igaüks meist jõudnud teha ühe heateo endale, oma lähedastele ja kooliperele. Ja kui saab reaalsuseks meie 30 aasta tagune unistus kooli juurdeehitusest, et siis oleks selles uues majas palju rõõmu ja õnnelikke inimesi. Ainult et, õnn, see on meie enda teha.

Elagu Westholm!

Direktor Rando Kuustik

Raju algus on olnud sellel õppeaastal!

100 sõna! Mõtlesin mitte ridagi kirjutada. Aga täna, 5. oktoobril pärast kõrgendatud õpetajate päeva meeleolu tundub, et vast polegi asjad nii hullud. Uputused poiste WC-s on likvideeritud, uued prilllauad paigaldatud, rahulolematud lapsevanemad maha rahustatud…

Imetlen alati abituuriumi ideederohkust! Neid filmisügiseid on minu tööaastate jooksul juba oi kui palju olnud, aga ikka sünnib midagi uut! Ja õpetajadki jaksavad…

Tahaks loota, et meid räsinud viiruseaastad hakkavad läbi saama ja taastub vana mõnusalt töine ja tõhus koolirütm. Et jälle tuleb jõuluball ja kevad terendab rõõmsamalt.

Kool olgu kindlus, mitte rindejoon ega kodusõda! Mõtteline rahupiip, mitte e-sigaret koolivetsus.

Õppealajuhataja Lilian Aun

September tõi kokkusaamise rõõmu ja ootused. Kooli 124.õppeaasta on üle mitme aasta alanud ühes vahetuses. Suur väljakutse on, et kool ei peaks minema koju. Et õpilased ja õpetajad oleksid terved! Ruumi on tõesti vähe ja uudiseid kooli juurdeehitusest on väga oodatud. Alanud õppeaastal üheks eesmärgiks on kõigi tasandite koostöö parendamine, KiVa ja VEPA programmidega jätkamine. Meelde tuleb tuletada kooli reeglid ja vajadusel täita õpilüngad. Loodan, et saame teoks teha matemaatika-nuputamisnädala, emakeelenädala ja mitmed teised traditsioonilised ettevõtmised, tähistada rahvakalendri tähtpäevi.

Õppeaasta Tallinnas on pühendatud liikumisele, tervisele ja koolispordile. Tervislik liikumine ja sport on hea nii kehalisele kui vaimsele tervisele. Läbi teema-aasta toimuvad tegevused ka meie koolis.

Soovin kõigile õnnelikku ja tervet kooliaastat!

Õppealajuhataja Kersti Uudelt

Olen alanud õppeaasta puhul elevil, lootusrikas ja täis energiat. Toimunud on traditsioonilised sündmused nagu 1. septembri avaaktused, klasside pildistamine, klasside õppekäigud, riigikaitselaager, õpetajate päev, rahvusvaheline muusikapäev päris kontserdikülastuse ja kooliväliste muusikutega, 116 õpilast osales Maailmakoristustalgutel. Ametisse on astunud uus energiline õpilasesindus.

Ka see on imeline, et lapsevanemad on koosolekul klassiruumis, mitte ekraani taga.

Tulemas on rebaste ristimine, tordivõistlus, Justfilm, playbox, jõulukontsert Metodisti kirikus. Mudilaskoor läheb festivalile, teatriringil tuleb esietendus, muusikaõpetajad on mobiliseerunud solistide võistluseks WestFest. Viimane aeg on käivitada ideekorje kooli 125. aastapäeva tähistamiseks.

Kohe-kohe ilmub Westposti sügisleht ning pakiautomaati 400 laulikut järgmise suve laulupeo repertuaariga. 100 sõna sai täis.

Kõik need asjad toimuvad, kui me püsime terved ja hoiame üksteist.

Huvijuht Alla Eenma

Intervjuu Kaia Riksoniga

Liisa Kasera

Haridus- ja Teadusministeeriumil tunnustas aasta õpetaja galal "Eestimaa õpib ja tänab" haridustöötajaid ja hariduse toetajaid, kelle viimase kolme aasta või elutöö on teistele eeskujuks. Tunnustatavad panustavad märkimisväärsel moel õppurite arengu toetamisse, koostöösse ning uueneva õpikäsituse elluviimisesse õppeasutustes. Kõik laureaadid said traditsiooniliselt auhinnaks Joosepi kuju. Aasta klassiõpetaja tunnustuse pälvis meie kooli klassiõpetaja Kaia Rikson.

1. Kuidas sai Teist õpetaja? Kas juhuslikult või teadsite seda varakult?

Juba põhikooli lõpus ja keskkooli ajal tekkis soov saada õpetajaks. Eeskujuks oli minu ema, kes oli geograafia õpetaja. Sain tema kõrvalt sageli teda aidata ja temaga koos tegutseda, töövihikuid ja vihikuid parandada, see kõik oli väga põnev ja huvitav.

2. Miks just klassiõpetaja? Miks lisaainena matemaatika?

Õppisin Eduard Vilde nimelises Tallinna Pedagoogilises Instituudis, mis hiljem nimetati Tallinna Ülikooliks. Algklasside õpetajaks õppimine tundus huvitav ja pakkus rohkem võimalusi, kui seda ainult ühe aine õpetajaks õppimine. Matemaatika õpetamine on lisandunud eelkõige seepärast, et olen pärit Pärnust ja keskkoolis käisin Lydia Koidula nimelises Pärnu 2. Keskkoolis, kus õppisin matemaatika-füüsika eriklassis.

3. Kuidas sattusite Westholmi gümnaasiumisse? Kas olete kooli valikut kahetsenud?

Peale ülikooli töötasin ühe aasta Tallinna Ülikooli juures ja samal ajal ka ühes Tallinna kesklinna koolis. Seejärel olin kahe lapsega kuus aastat kodus. 1998. aastal otsis Westholm õpetajat, kandideerisin ja sain positiivse vastuse. Esimese kohtumine toimus direktori kabinetis tollase direktori Kalle Niinase ja õppealajuhataja Kersti Uudeltiga. Kersti ütles sellel esimesel kohtumisel kuldsed sõnad „kes Westholmi on juba tulnud, need jäävad" ja nii on läinud ka minuga. Mul läheb 23. kooliaasta Westholmis ja olen väga rahul oma valikuga.

4. Teil on olnud palju õpilasi. Kas õpilased on aja jooksul palju muutunud?

Kindlasti on lapsed muutunud, kõik meie ümber on palju muutunud.

5. Kas õpetajatöö on muutunud?

Ka õpetajatöö on muutunud, on palju vaja koos õpilastega õppida, leida üheskoos põnevaid lahendusi, arendada enda teadmisi ja oskusi, kasutada oma kogemusi.

6. Kuidas on distantsõppe Teid ja Teie õpilasi mõjutanud?

Distantsõpe on mind isiklikult palju arendanud, olen saanud suure hulga erinevaid oskusi ja omandanud digipädevusi. Eelmise aasta kevadel tegin tunde 100%, õpilased osalesid samuti enamasti 100%-liselt. Küll aga olen kindel, et ikka päris koolis käimine, tundides õppimine ja õpetamine on tunduvalt olulisemad nii õpilasele kui ka õpetajale.

7. Milline on üks tüüpiline JWG õpilane?

JWG õpilane on rõõmus, aus, nutikas, loov, õpi- ja teadmishimuline, osaleb hea meelega kõikides erinevates traditsioonilistes ja ainealastes ettevõtmistes, lööb aktiivselt kaasa koolielu korraldamisel, kannab koolivormi, täidab kokkulepitud reegleid.

8. Millega tegelete vabal ajal?

Vabal ajal veedan aega pere ja sõpradega, jalutan, vaatan filme ja seriaale, pildistan ja puhkan aktiivselt.

9. Te olete saanud auväärse tunnustuse (Eestimaa õpib ja tänab Aasta klassiõpetaja 2021). Millest Te veel unistate?

Olen väga uhke ja õnnelik selle tunnustuse üle. Klassiõpetajana püüan panna aluse õppimisele ja koolis edukalt hakkama saamisele. Klassiõpetaja tehtud tööst saavad sageli lapsed ja lapsevanemad alles hiljem aru ning on tänulikud. Üks minu oluline põhimõte on õppida ja õpetada tuleb tunnis, kodus on ainult veidi vaja iseseisvalt harjutada ja kinnistada koolitunnis saadud teadmisi. Unistan sellest, et meie ümber oleks veel enam headust, märkamist, koostööd, rõõmu igast pisikesest asjast. Tore oleks, kui kogu kool töötaks ja õpiks ühes majas!

10. Mida sooviksite veel öelda JWG õpilastele ja õpetajatele?

Soovin väga tänada oma armsaid kolleege=sõpru, oma kõiki õpilasi, lapsevanemaid ja eriti neid, kes võtsid vaevaks mind sellele konkursile esitada. Aitäh, Kersti Uudelt, aitäh, lapsevanemad Heli-Mai Kütt ja Jaana Tammiku-Taul.

Intervjuud esimese klassi õpilastega

Helen Luik ja Milena Vaakmann

Kooli alguse puhul viisime läbi intervjuud meie kooli esimeste klasside õpilastega, et kuulata, millised muljed neil siiani koolist on olnud. Vestlesime Stella, Anita ja Katariinaga 1.a klassist, Nora, Emili ja Jesperiga 1.b klassist ning Ramoni, Kaisa, Steni ja Richardiga 1.c klassist.

Kas teile meeldib koolis käia?

Kõigile küsitletud õpilastele meeldis koolis käia, mõnele isegi väga.

Mis teile koolis käimise juures meeldib?

Õpilastele meeldis sõpru saada ja nendega koos aega veeta, õppida, õpetajad, asju meisterdada, huviringid nagu näiteks poistekoor ning erinevad ained: kunst, kehaline kasvatus ja eesti keel.

Mida olete juba õppinud? Mis on teile hästi meelde jäänud?

Õpitust oli kõige paremini meelde jäänud matemaatika, eesti keel, kirjatehnikas numbrite kirjutamine, lugemine, tähtede õppimine ning kuidas S-tähte kirjutada, meisterdamine ning see, et maa tõmbab õuna ja õun maad. Samuti on koolist meelde jäänud klassikaaslaste nimed, see et I.B klassis on ainult neli poissi, kuid palju rohkem tüdrukuid ning ka see kord, kui klassikaaslasel tunnis käsi ukse vahele jäi.

Kas kool on selline, nagu ette kujutasite?

Mitme õpilase jaoks polnud kool sugugi selline, kui nad enne arvanud olid, kuid mõne ettekujutus oli üpris sarnane sellele, milline kool tegelikult on. Mõne õpilase jaoks tundus, et kool oli lausa oodatust parem.

Mis on erinev sellest, mida ette kujutasite?

Enne kooli astumist arvati, et koolis on raskem, et iga päev on koolis viis tundi, et koolis juhtub vähem õnnetusi ning et poisse ja tüdrukuid on klassis sama palju. Ka see tuli üllatuseks, et õpitakse hoopis moodulmajas.

1.a klass

1.b klass

Kas teie klassikaaslased on toredad?
Ka siinkohal nõustusid kõik küsitletavad, et nende klassikaaslased on toredad.

Mis on teie lemmikained?
Lemmikõppeaineteks osutusid kunst, tööõpetus, matemaatika ja nuputamine, kirjatehnika, loodusõpetus, eesti keel ja aabitsast lugemine, kehaline kasvatus ja muusika. Kõlas ka selline vastus, et kõik tunnid meeldivad.

Mis aine teile kõige vähem meeldib?
Kõige vähem meeldinud ainete hulgas olid eesti keel, matemaatika, muusika ning ained, kus peab raskeid asju tegema, kuid oli ka mitu õpilast, kellel sellist ainet polnud, mis neile ei meeldiks.

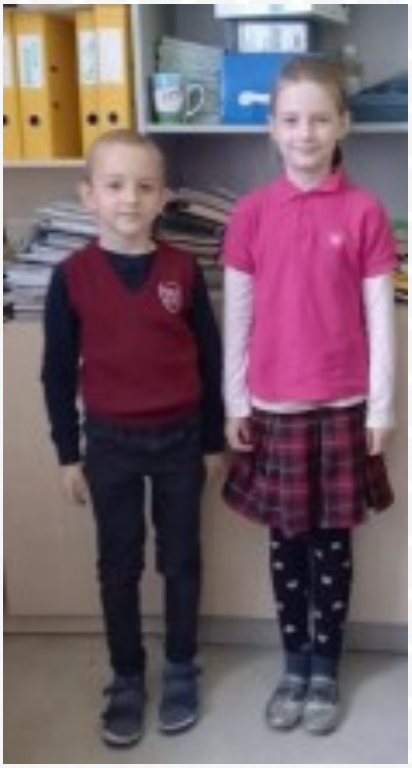

1.c klass

Kas koolis on raske ka? Miks nii?
Raske on numbrite kirjutamine, sest mõnikord väsib käsi ära. Arvati, et mõnikord tundub nii, et koolis on raske, aga teinekord tundub jälle lihtsam.

Mida peaks sinu arvates koolis muutma?
Arvatakse, et klassikaupa peaksid olema kõik asjad alguses natuke lihtsamad ja siis minema raskemaks ning pakuti ka välja, et muuta võiks koolitoitu.

Milline on teie arvates elu gümnaasiumis?
Arvatakse, et elu gümnaasiumis on toredad õpetajad, raske ja rohkem tunde, aga seal saab hästi targaks.

Kas soovite midagi lisada, mida Westposti lugejad kuulma peaksid? Ramon tahtis lisada, et tal on üks sõber, kellega on tekkinud selline järjekord, et tema on üks klass allpool: kui üks läheb teise klassi, siis läheb teine esimesse klassi.
Emil ütleb, et matemaatikas võiks raskemaid ülesandeid teha ning Nora ja Jesper nõustuvad, et nende klassis võiks olla veidi rohkem poisse ja veidi vähem tüdrukuid.

JWG uued õpetajad

Ann Katriin Abel

Igal aastal saame rõõmustada, kui meie kooli õpetajaskonda lisandub uusi toredaid õpetajaid. Sellel õppeaastal oli neid lausa 7! Westposti toimetus võttis kõigi nendega ühendust ning tutvustab neid nüüd lähemalt. Esitasime kõigile ühesugused viis küsimust:

1. Kuidas sattusite JWGsse?
2. Kas ja mida olite koolist varem kuulnud?
3. Milline olite Teie omal ajal õpilasena?
4. Mida meeldib Teile vabal ajal kõige rohkem teha?
5. Kuidas on Teile esimene kuu JWGs meeldinud?

Jete-Mari Külmhallik (sotsiaalpedagoog)

1. Olin vaikselt lõpetamas ülikooli ning sirvisin läbi erinevaid tööpakkumisi. Kui nägin kuulutust kooli sotsiaalpedagoogi kohale, siis tundsin kohe, et just see amet on mulle õige. Et see kuulutus juhtus olema JWG oma, oli ainult boonuseks!

2. Tuleb tunnistada, et väga palju ma JWG kohta varasemalt ei olnud kuulnud. Kuna olen ise põline pärnakas ning ülikoolis käisin Inglismaal, siis Tallinna koolide kohta ma eriti palju ei teadnud. Siiski olin JWG olemasolust teadlik ning kiire guugeldamine andis infot kohe juurde.

3. Ega see 'omal ajal' minu jaoks eriti kaua aega tagasi ei olnudki. Olen alles 22aastane ja seega gümnaasiumi lõpetamisest pole just palju möödas. Algklassides olin ma puhas viieline, väga tubli ja korralik õpilane. Võib vist isegi öelda, et mulle väga meeldis koolis käia. Eks põhikoolis tuli puberteet peale ja koolis käimine ei kuulunud enam minu lemmiktegevuste hulka. Olin rohkem võrkpallist huvitatud, trennid ja võistlused olid minu prioriteet. Koolist ma siiski poppi ei teinud ja õppimisega tulin ka kenasti toime. Gümnaasium oli minu jaoks vist kahjuks kõige igavam ja võistluste ning laagrite tõttu tuli ka kõvasti rohkem puudumisi ette.

4. Vabal ajal meeldib mulle mängida näiteks discgolfi. Võimalusel hoian ka võrkpalliplatsil kätt soojas. Kuna mu elukaaslane on profijalgpallur, siis on kavas ka iganädalased jalgpallimängudel käimised.

5. Olen tegelikult JWGs töötanud juba alates maikuust. Siiani on minu jaoks küll kõik positiivne olnud, kuid tunnen, et suurem enamus õpilastest kahjuks ei teagi minu olemasolust meie koolis. Loodan seda selle õppeaasta jooksul parandada :)

Kristina Niglas (algõpetus)

1. Jõudsin JWGsse üsna juhuslikult. Minu eelmine tööleping Tallinnast väljas ühes noortekeskuses sai läbi ning teadsin, et kuna elan Tallinnas ja sõit tööle võttis varasemalt iga päev väga palju aega ära, siis tahaksin edaspidi töötada Tallinnas. Saatsin koolidesse taotlused laiali, kuid vastuseid koolidest väga palju ei tulnudki. Töövestlusel tundsin aga kohe, et kooli õhustik on sõbralik ning sellises kollektiivis, kus kõik särasilmselt koolipeal vastu tulevad oleks meeldiv töötada küll.

2. Koolist olin kuulnud üsna vähe. Loomulikult teadsin, et tegemist on hea ja kõrget mainet omava kooliga, kuid sellele lisaks olin vaid teadlik, et koolis on muusika suunaga klass.

3. Algkoolis olin õpilasena tõeline tuulepea. Suutsin kaotada endal jalanõud jalast ning koti seljast rohkem kui ühel korral. Üldiselt olen õpilasena enda suhtes range. Ootan alati head tulemust ning pingutan selle nimel vastavalt.

4. Vabal ajal meeldib mulle mängida videomänge, lugeda raamatuid ja ülemäära vaadata Netflixi. Teen üldiselt neid tegevusi rotatsioonis, kui leian uue sarja, raamatu või mängu, siis muuks tegevuseks enam aega ei leidu.

5. Esimene kuu on olnud väga meeldiv. Olen saanud hulgaliselt uusi kogemusi ning viin ülikoolis õpitut järjest rohkem päriseluga kokku. Kolleegid on väga toredad ja toetavad, olen õnnelik, et siia kooli sattusin!

Liisi Truu (eripedagoog)

1. Olin lõpetamas Tallinna Ülikoolis magistrit ja otsustanud oma erialal kindlasti tööle asuda. Kandideerisin erinevatesse asutustesse, aga JWG tundus kohe sisse astudes kodune ja õige, seega otsustasin just selle pakkumise vastu võtta.

2. Varasemalt ei olnud ma kooli tegemistega väga kursis, kuna olen juurtelt saarlane ja Harjumaal elanud rohkem Tallinnast väljaspool. Samas leidus minu tutvusringkonnas inimesi, kes on kas selle kooli vilistlased, kelle lapsed käivad siin või on muul moel olnud kooliga seotud ning nende tagasiside oli küll väga positiivne ja hea.

3. Õpilasena olin algklassides viieline, põhikoolis tänu elukoha muutustele pigem keskmine ja gümnaasiumis matemaatika-füüsika klassis pigem kolmeline. Iseenesest koolis käia mulle väga meeldis, lihtsalt kõik ained ei olnud alati nii huvitavad kui võinuks olla. Kooliajal meeldisid mulle tunnid, kus sai õpitut omandada erinevatel meetoditel, näiteks arutelude kaudu ja ise katsetades.

4. Vabal ajal meeldib mulle nii vaadata kui ka ise sporti harrastada. Olen 3-aastasest saadik tegelenud ratsutamisega, aga viimased aastad pigem jalgpalliga. Lisaks meeldib mulle väga lugeda, õppida uusi asju, korraldada üritusi ja oma perega aega veeta.

5. Esimene kuu on möödunud väga töiselt, aga tunnen, et mind on omaks võetud nii kolleegide kui ka õpilaste poolt. Mul on väga hea meel Jakob Westholmi Gümnaasiumi peres olla!

Külli Eplik (töö- ja tehnoloogia)

1. Täitsin oma ammuse unistuse ning õppisin käsitöö- ja tehnoloogiaõpetajaks. Leidsin aasta hiljem JWG töökuulutuse, saatsin CV ja käisin töövestlusel. Osutusin valituks.

2. Koolist ei olnud küll palju kuulnud, kuid kuna töötasin varem lasteaia õpetajana, siis minu lendudest on mõned õpilased siia kooli tulnud. Samuti osales JWG minu magistritöö uurimuses.

3. Et õppimine on põnev ja sellest on kasu, sain aru alles gümnaasiumis. Põhikoolis ma õppimise vastu huvi ei tundnud. Käsitöö, mida nüüd armastan, ei meeldinud mulle eriti.

4. Ikka ja jälle käsitööd! Viimasel ajal on lemmiktegevuseks villa kraasimine ja ketramine vokil. Ka kaltsuvaipade kudumine kangastelgedel ja Haapsalu salli kudumine varrastel on päris mõnusad tegevused. Nädalavahetustel teeme perega põnevaid väljasõite! Hea meelega käin mere ääres jalutamas ja loen.

5. Esimene kuu on kiirelt möödunud. Mulle meeldib siin koolis väga. Õpilased on lahedad ja mis peamine, nad tahavad õppida! Mul on vedanud!

Mikk Maasikrand (ajalugu, ühiskond)

1. JWGsse sattusin nähes töökuulutust Õpetajate Lehes. Mulle meeldis ka mu eelnev kool, kuid igapäevane pikk transport linnast välja muutus kurnavaks. Seetõttu vaikselt hoidsin silmi lahti ja huvitusin üpris väikesest ringist Tallinna koolidest. Üks nendest oli Westholm, mis sattus samal ajal ajalooõpetajat otsima.

2. Juba oma kirjandustundide ajast teadsin, et kool seostub „Wikmani poiste" ja Jaan Krossiga. Samuti teadsin, et koolil on ka tugev ja au sees hoitud ajalugu. Siiski mitmed asjad tulid mulle pigem (meeldiva) üllatusena. Näiteks kui kokkuhoidev on koolipere, eeskätt kuidas vilistlased koolist lugu peavad. Kui ma sotsiaalmeedias muutsin augusti viimasel nädalal oma töökoha rida, sain koheselt teavituse tuttavalt, kes on selle kooli 67. lennu vilistlane: "Tubli! Aga vaata, et Sa mu koolis siis ikka hästi õpetad. Kontrollin." Sarnast oma kooli väärtustamist on rohkelt tunda.

3. Ma arvan, et olin täiesti tavaline õpilane. Asjad olid tehtud ja korras, kuid oivik ma ka ei olnud. Huvitusin kindlatest asjadest ja keskendusin neile. Eeskätt sotsiaalained. Mäletan, kuidas korra gümnaasiumis sain oma matemaatika õpetajalt korraliku peapesu, kuna kordamisülesande asemele lugesin pingi all olevat raamatut. Isegi raamat on mul siiani meeles. See oli Viktor Suvorovi "M-Päev". Tuleb tunnistada, et mu matemaatika õpetajal oli õigus, kuna alles ülikoolis õppisin allikakriitikat ja ka antud autori tausta põhjalikumalt ning siis mõistsin, et oleks ma vaid oma aega targemini kasutanud matemaatika õppimiseks.

4. Kui on soojad ilmad, siis mulle meeldib maanteerattaga sõitmas käia. Külmade ilmadega ma seda väga ei harrasta, korra olen sellest juba bronhiidi saanud. Samuti kui aega on, siis käia põnevates kohtades. Kodus väga püsida ei taha. Näiteks eelmisel nädalavahetusel õnnestus ronida 13. sajandil ehitatud Ridala kiriku võlvidele.

5. Esimene kuu on mulle Westholmist väga hea mulje jätnud ja mul on hea meel olla osa sellest koolist. Kool tundub tõsine ja töine, kuid samas kokkuhoidev ja sõbralik.

Kaili Kilp-Jegorov (inimeseõpetus)

1. Minu eelmine töökoht ei olnud õpetamisega seotud, sestap kasvas ajapikku soov taas õpetajatööd teha - sel kevadel saatsingi oma CV muuhulgas ka JWG-sse. Olen tänulik, et direktor Rando Kuustik pakkus mulle JWG-s inimeseõpetuse õpetaja ametikohta.

2. Jakob Westholmi Gümnaasiumist olin varem kuulnud positiivset, sest nii mõnedki minu sõbrad-tuttavad on selles koolis käinud ja meenutavad oma kooli hea sõnaga. Üks endine õppur, kes lõpetas üsna hiljuti, väitis aga naljaga pooleks, et pea kõik õpetajad armastavad kanda ruudulist seelikut. Minaei ole seda seni veel täheldanud:)

3. Põhikoolis olin vägagi eeskujulik, lõpuklassides veidi vähem eeskujulik (eks ikka laiskusepisiku tõttu). Oma kooliaega meenutan vaid ülivõrdes.

4. Üks mõnus vaba päev on kindlasti rahulikus rütmis kulgemise päev, millesse võiks ära

mahtuda kokkamine, lugemine, hea muusika, õueskäik ja õhtune põnev krimiseriaal. Aeg-ajalt armastan teatris käia ning kui vähegi saan, siis pakin kotid ja lähen reisile.

5. Esimene kuu on olnud huvitav ja väljakutseid pakkuv.

Tanel Veske (füüsika)

1. JWGsse õpetajaks palus mind äsja gümnaasiumi lemmikõpetajaks valitud Gunneli Apri, kes on muuseas

mu gümnaasiumiaegne klassijuhataja. Nüüdseks on ta jõudnud mind siia tagasi kutsuda juba kaks korda ja

öeldakse, et kaks ilma kolmandata ei jää... Eks näis. Igatahes tulin kodukooli hea meelega tagasi, kuna saan

ühekorraga kooli aidata ja arendada end õpetajana hoopis teisest küljest kui erasektoris insenerina.

2. Lõpetasin JWG aastal 2012, seejärel tulin asendusõpetajana tagasi 2019. aasta kevadel.

3. Üsna igav oivik. Kuidagi leidsin aega ka Westposti toimetuse ja keemiaolümpiaadide jaoks. Kusjuures oli

just tänu õpetajate vastutulelikkusele üsna kerge õppetöövälisteks tegevusteks ka koolipäevast aega

näpistada.

4. Kõige enam naudin jalgratta seljas uute kohtade avastamist ja matkamist. Muidugi meeldib ka tuttavaid radu sõita. Tubase meelelahutusena sirutub käsi arvutimängude või raamatute järele.

5. Väga on meeldinud. JWGs mõistavad ja austavad õpilased ja õpetajad üksteist. Loomulikult on uue õpetajana algus raske, kuid minu endised õpetajad nüüdsete kolleegidena

on mulle suureks toeks.

Intervjuu vilistlasega

Laura Kohava

Mirjam Marjatta Olesk on Westholmi vilistlane, kes andis oma panuse Westpostis tegutsedes aastatel 2010–2012. Mirjam on õppinud Balti Filmi- ja Meediakoolis ning on režissöör nii mõneski tuntud Eesti telesarjas nagu näiteks „Pilvede all“.

Sa olid kooliajal Westposti peatoimetaja, räägi, kuidas Sa jõudsid sinna, kust tuli otsus koolilehes kaasa lüüa?

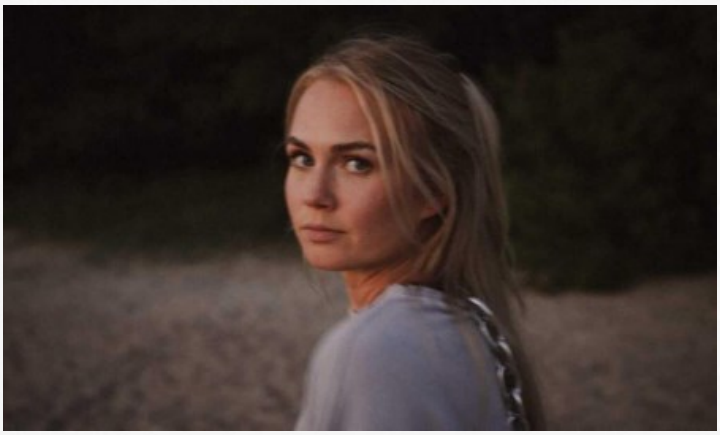

Jah, vastab tõele, et on ka minul tore mälestus Westposti peatoimetaja töökohustuste täitmisest. Aga täpset meenutust sellest, et kuidas ma selleni juba nüüdseks umbes 10 aastat tagasi jõudsin, ei ole. Ma arvan, et minu armsad õpetajad Eveli Soika ja Ülle Uulma rääkisid sellest meie klassile.

Otsus tuli sisetunnet järgides. Ma olin pigem keskmiselt tubli õpilane, reaalainetes ilmselt julgelt alla keskmise. Ma olin gümnaasiumis kindlasti tuulepea, aga nüüdseks juba tean, et suure tõenäosusega ma kunagi nendes asjades „tubli“ olema ei saa, mis mind tegelikult ei huvita. Aga Westposti projekt tundus mulle tore proovilepanek ja võimalus selles koolimajas oma aega teistmoodi sisustada.

Mis Sulle selle juures kõige rohkem meeldis?

Lehe tegemine oli ise lõbus protsess. See oli minu jaoks täiesti uus ülesanne ja mäletan siiani, kui uhke ma olin, kui esimene Westpost müüki läks. Kõige toredamad mälestused olid „Lapsesuu“ rubriigi intervjuud Westholmi algklassilastega. Juhtus nii mõnigi kord, kus ei saanud kohe järgmise küsimusega edasi minna, kuna laste vastused olid nii humoorikad.

Kes oli Sinu lemmikõpetaja ja mis oli lemmikainetund?

Toredaid õpetajaid oli ja on Westholmis palju, aga eriliselt on mul meeles Ingrid Aimla saksa keele tunnid ning Ülle Uulma kirjanduse tunnid. Mulle väga sümpatiseeris nende muhe huumor ja suhtumine.

Mida ütleksid/soovitaksid praegustele Westholmi õpilastele?

Ärge proovige nii ruttu suureks kasvada. Teil on kogu ülejäänud elu selle jaoks.

Mida olulist Sa Westholmis õppides edasisse ellu kaasa võtsid?

Ma tulin Westholmi alles gümnaasiumisse, aga nautisin oma kolme aastat seal väga. Olen väga tänulik, et kohtasin seal inimesi, keda ma tänase päevani headeks sõpradeks pean. Ja loodetavasti jäi ka mõni tunnis õpitud tarkus kahe kõrva vahele.

Mida Sa pärast gümnaasiumi õppisid?

Peale gümnaasiumit läksin õppima Balti Filmi- ja Meediakooli, kus õppisin audiovisuaalset meediat.

Millega Sa praegu tegeled?

Hetkel töötan filmi- ja televaldkonnas ning seda juba viimased kaheksa aastat. Alustasin tööd telesarjade võtteplatsidel režissööri assistendina ja tänaseks päevaks olen töötanud nii režissööri kui ka produtsendina erinevate projektide juures.

Mis tööprojekt Sul praegu käsil on?

Hetkel töötame ühe uue Eesti krimiseriaali kallal, mille nimeks on „Kes tappis Otto Mülleri?“ Selles projektis täidan ma *script advisor'i kohustusi. Väga põnev töö, mis nõuab palju tähelepanu ja detailsust.*

Mis Sulle Sinu praeguse töö juures kõige rohkem meeldib?

Ma väga naudin, et minu töös ei esine rutiinsust. Iga projekt ja isegi võttepäev on erinev. Mulle meeldib elada veidi teises rütmis ja lubada endale vabu teisipäevi, isegi kui selle arvelt tuleb vahel pühapäeval töötada.

Filmitööstusega on alati käinud kaasas legend, nagu oleks see n-ö glamuurne maailm. Mina seda glamuuri sealt veel leidnud ei ole. Aga väga palju huvitavaid ja ägedaid inimesi kohtab peaaegu iga kord. Minu lemmikosa sellest on just see vaba ja familiaarne olemine, mis võtteplatsil võib tekkida. Päevad on väga pikad, vähemalt kaksteist tundi päevas, ja enamjaolt veedab võttemeeskond need pead-jalad koos. See on soodne pinnas ilusate sõprussuhete alguseks.

Sa olid ka „Pilvede all“ režissöör, milles Su töö seal täpsemalt seisnes? Režissöör kujundab stsenaariumi põhjal näitlejate ja võttemeeskonna töö. Minu töö koosnes stsenaariumi läbitöötamisest, võttemeeskonna juhendamisest ja lavastamisest. Hiljem ka montaaži koos monteerijaga loo kokkusidumisel.

Mis on Sinu eredaim töökogemus?

Ma arvan, et minu kõige eredam tööalane mälestus on päevast, mil pidin esimest korda „Pilvede all“ platsi peal režissööri pinki istuma. Ma mäletan seda hirmu selle ees.

Uus õpilasesinduse president, uued tuuled

Henri Konnimois

Septembri keskpaigas toimusid õpilasesinduse uue presidendi valimised. Valimised võitis ülekaalukalt Mayro Mett, keda peeti favoriidiks juba ammu enne valimiste toimumist. Ühinedes Jakob Westholmi Gümnaasiumiga 10. klassist pakub Mayro värsket vaatepunkti kooli maine edendamisel. Intervjuus selgitab Mayro, kes ta on, mille eest seisab ning samuti jagab ka soovitusi kooliperele.

Milles Te hea olete?

Milles mina hea olen? Ma arvan, et olen kõiges omamoodi hea. Ei ole sellist asja, millega ma hakkama ei saa. Muidugi on asju, milles ma olen parem ja halvem, aga kindlasti õpilasesinduses president olemisega mul probleemi ei teki ja sellepärast muretsema ei pea.

Millised on Teie väärtused?

Minu väärtusteks on kindlasti see, et inimestel ei oleks igav ja et alati midagi toimuks. Ma ei taha, et keegi peaks tundma seda, kuidas ta ei taha olla siin koolis, et talle ei meeldi olla siin koolis ja, et tal on vastik siin koolis. Ma tahan, et me kõik salliksime üksteist ja hooliksime teineteisest ning mõtleksime ka teiste peale, mitte ainult enda peale.

Kui hästi Te kooliperega läbi saate?

Mul on tutvusi igas gümnaasiumiastme klassis. Põhikooli klassidega ma nii hästi läbi ei saa, aga selle jaoks ongi meil õpilasesindus. Ma arvan, et sellega probleemi ei teki, sest tutvusi on mul piisavalt palju.

Miks Te kandideerisite õpilasesinduse presidendiks?

Tead, kõik sai alguse sellest, kui kooliaasta alguses öeldi, et see aasta tuleb uue presidendi valimine. Kohe käis mul peast see mõte läbi, et võiks presidendiks saada. Rääkisin siis oma klassivendadega sellest ja nad ütlesid ka, et "Jaa jaa jaa, muidugi kandideeri, muidugi kandideeri!". Mitte, et mul oleks midagi eelmise presidendi vastu olnud, aga ma tahtsin ise koolielu paremaks teha. Ma loodan, et see mul ka õnnestub, et… ma tahan ise siin olla, mind ei ole selleks sunnitud ja ma arvan, et kõik läheb hästi.

Kuidas tunneb värske president end uues ametis?

Ei olegi jõudnud kaua ametis olla. Ainult kaks nädalat on olnud seda perioodi praegu… ei ole kaks nädalat, ainult üks nädal on jõudnud olla hetkel seda. Juba nii kaua tundub olevat... aga ei, tegelikult ma arvan, et veel on rahulik, aga kindlasti hakkab varsti asju juhtuma, sest juhatus on koos ning inimesed hakkavad nüüd tegutsema, hakkavad toimuma asjad ja tasub oodata järgmisi üritusi.

Kuidas Te jõudsite õpilasesinduse presidendi ametikohani?

Ma räägin nii nagu asjad olid. Kõigepealt olid kandideerimised, minu käest küsiti, et kas ma tahan saada presidendiks, millele ma vastasin jaatavalt. Siis ma kandideerisin, seadsin end ise kandidaadiks. Egolaks üks-kaks. Siis ma sain valitud, tulid valimised, kõik õpilasesinduse liikmed said valida ja ma sain kõige rohkem hääli ning nüüd siin ma olen.

Mis muutused Te täpselt sisse toote?

Kindlasti tahan muuta asju omanäolisemaks. Ma tahan seda, et kui toimub ürituste korraldamine, siis ma annan teistele võimaluse ennast avastada ja teha seda, mis nende jaoks parim on. Teistel lasta siis nii-öelda peakorraldaja olla, kui nii võib nimetada. Ma arvan, et… saab olema põnev ja eriline kaks aastat. Kui muidugi varem ei tehta midagi sellist, et ma peaks ära minema siit koha pealt, aga loodame, et nii ei lähe. Ma annan endast parima, et seda ei juhtuks.

Kas Teil on juba plaane midagi see aasta korda saata?

Kindlasti üks plaanidest on Westholmi Playbox, mis on üpriski legendaarne. Pole midagi kindlat, aga Playbox on suurim asi, mida see poolaasta veel teha. Palju seda aastat veel järel on? November, detsember- kaks kuud ju... ei oktoober, november, detsember ehk kolm kuud, vabandust. Kolm kuud on jäänud seda aastat veel, nii et siin ei jõua midagi väga korraldada, aga kindlasti jõuab piisavalt korraldada. Playbox on kindlasti üritustest suurim ja ilmselt tuleb ka väiksemaid asju, aga kõike ei saa ka ju kohe ette öelda teile.

Mida Te peate kooli juures kõige tähtsamaks?

Nagu minu presidendi kõnest võis seda välja lugeda, kes seda kuulis, siis seda, et koolis oleks huvitav käia. Et ei oleks ainult igav õppimine ja vahetunnis viisteist minutit sõbraga rääkimist oleks ainuke huvitegevus. Tähtis on ka see, et sa tahad peale kooli veel tulla kooli, et midagi lahedat siin teha. Minu eesmärgiks on kaasata võimalikult palju meie õpilasi huvitegevusse.

Millega Te JWG puhul rahul ei ole?

Kui mina tulin aasta tagasi Westholmi, siis minul ei toimunud ühtegi üritust Westholmis. Võib-olla mõned olid, aga need olid sellised pisemad üritused, mida sai jooksvalt läbi teha. Ma ei saa öelda, et ma pole millegagi rahul. Kõik on omamoodi tore, võib-olla mõni asi meeldib rohkem, võib-olla mõni asi meeldib vähem, aga see selleks. Saab kindlasti paremini, aga ma ei ütle, et asi oleks halb.

Mis Teile JWG juures kõige rohkem meeldib?

Mulle meeldivad Westholmi inimesed, sest nad kõik on omanäolised. Westholmi inimese sa tunned ära, kui temaga natukene räägid, siis tajud ära, et ta on Westholmist. Siin kindlasti saab ka hea hariduse ja ma arvan, et kahe aasta pärast saab ka öelda, et siin on päris lahedad üritused.

Mis teeb Westholmi õpilasest Westholmi õpilase, mis temas erilist on? Korrapärasus, ta teab, mida ta tahab teistelt inimestelt ja elult. Kindlasti maneer, käitumismaneer. Kõik selline tavaline asi, mida paned inimese juures esimesena tähele.

Kuidas võiks õpilane oma vaba aega veeta?

Kindlasti üks minu suurimaid soovitusi on see, et ole värskes õhus, tee sporti, mängi pilli, ole sõpradega, õpi ka kindlasti, aga ära seda liiga palju tee vabal ajal, sest liigne õppimine pole hea. Kui saad selle ühe kolme või ühe nelja, siis ära pead norgu lase. See ei ole veel maailma lõpp sinu jaoks. Ma arvan, et peale kooli peaks kindlasti huvitav olema. Leia palun endale see tegevus ja siis ma arvan, et sinu elukvaliteet läheb üldse palju paremaks selle arvelt, kui sa teed midagi, mis sulle tõeliselt meeldib.

Mida Te soovitaksite õpetajatele?

Minu soovitused õpetajatele: ärge olge liiga mossis, kui mõni õpilane teie tundi kolm minutit hilineb. Ma arvan, et tal oli kindlasti midagi tähtsat teha. Isegi kui ta vetsus käis, siis see on ikkagi päris tähtis tegevus, seega ei tasu kohe sellepärast närvi minna. Kui te korda loote, tahate palju korda, siis sellest ma saan aru, aga kindlasti ei tasu hakata panema märkust või midagi säärast kohe ekooli, kui õpilane hilineb. Ma arvan, et tuleks õpilastega ka vabam olla ja suhelda ning kaasa aidata huvitegevusele ja mitte liiga mossis olla kogu aeg. Leiame ikkagi sellest elust selle viimse õnneraasu üles. Kui õpetajatel on tore, on ka õpilastel tore ning see kehtib muidugi ka vastupidi.

Rebastenädal piltides

Luise tegemised

Kohtumine Sügisejumalannaga

Elas kord üks vanaeit. Ühel õhtul läks ta metsa seenele. Korjas ja korjas… ja äkki märkas ta kolme punast kärbseseent kõrvuti kasvamas. Oli eit lugenud, et kui kolm kärbseseent on kõrvuti, siis tuleb välja Sügisejumalanna. Ja järsku kuuliski ta lehtede sahinat. Naine astus ettevaatlikult lähemale. Talle vaatas vastu mingi olevus, kellel olid peas juuste asemel värvilised vahtralehed, käteks puuoksad, kehaks puutüvi. Alguses oli kohtumine hirmutav, sest liikuvat puud polnud ta kunagi enne näinud. Eidel vajus suu maani lahti, sest Sügiseemandaga kohtumist oli ta kogu elu oodanud. Nad olid kaua aega vait. Lõpuks eit alustas: „Kas te-teie ole-oletegi Sügis?“ „Jah, see ma olen,“ vastas jumalanna. Ta märkas ka seenekorvi eide käes ja pomises midagi vaikselt. Korraga oli korv seeni täis. Memmeke oli kohtumisest vaimustuses. Nüüd oli aeg hiline, kuid koduteed ta leida enam ei osanud. Jumalanna mõistis eide muret ning tõmbas end õhku täis. Kui õhu välja lasi, hakkasid kõik ümbruskonna vahtralehed nende poole lendama. Ja nüüd oli memmeke hiiglama suure vahtralehtedest värvilise palli sees. Pall lendas ja veeres, veeres ja lendas – kuni jõudiski taluhoovi. Memmeke astus palli seest tuppa. Üllatuseks ootas teda seal veel suur ämbritäis jõhvikaid. Eit oli väga õnnelik ja seekordne seiklus sügiseses metsas jäi talle väga kauaks ajaks meelde.

Georg Karo
2.b klass

Mari lemmikloom

Elas kord ema-isaga üks väike Mari. Mari suurim unistus oli saada endale lemmikloom. Tema vanemad aga ei olnud nõus. Nad arvasid, et tüdruk peaks veel kasvama, sest lemmiklooma eest peab oskama hoolitseda. Ühel ilusal sügispäeval, kui Mari koolist koju jalutas, korjas ta teelt tammetõrusid ja kastanimune ning pistis need taskusse. Koju jõudes pani ta need koolilauale. Peale õppimist arutas Mari emaga jälle lemmiklooma teemal ja kui ta sai emalt taas eitava vastuse, hakkas tütreke nutma. Tema pisarad tilkusid laual olnud tammetõrudele ja kastanimunadele. Hommikul, kui Mari ärkas, kepsles tema laual väike tammetõrudest ja kastanimunadest hobune. Mari oli väga üllatunud ja rõõmus. See tegelane sai nimeks Sügiseke ning ta rõõmustab Mari päris lemmiklooma asemel tänaseni.

Isabella Leinberg
2.b klass

Väga hea mõte

Elas kord siil nimega Siim. Talle meeldis väga uusi sõpru otsida, sest ta tahtis nendega metsas peitust mängida. Aga kätte jõudis sügis. Hakkas vihma sadama ja tuul tegi lehtedele tuule alla. Siim läks varju otsima. Ta nägi metsas suurt avarat koobast ja läks sinna uudistama. Koopas elas suur karu, kelle nimi oli Jüri. Karu võttis siilikese sõbralikult vastu. Nad sõid koos meekooki, mille mesikäpp oli küpsetanud. Loomakestel oli väga mõnus olla. Vaikselt tuli nende juurde mure talve pärast. Kuidas saaksid nemad kahekesi ja ka teised loomad turvaliselt talveunne jääda? Äkki tuli Siimul hea mõte. Kuna Jüril oli nii suur koobas, saaks sinna talvehotelli avada. Mõeldud-tehtud… Sildi peale otsustati kirjutada nii: TALVEUNE HOTELL karudele, siilidele, mäkradele, kährikkoertele ja nahkhiirtele. Mõtle sina edasi, kuidas selline loomapere üheskoos talveund nautida saaks?

Johannes Sool
2.b klass

Kuu kadumine

Elas kord Lumeinimene, kes oli oodanud pikka aega sügise saabumist. Talle meeldis sügis, sest siis ei olnud tal liiga palav ega liiga külm, vaid täpselt paras. Tema lemmikuks sügistegevuseks oli värviliste lehepallide loopimine. Ühel pimedal sügisõhtul loopides tabas üks pallidest taevas säravat kuud. Palli tabamus ehmatas kuud nii väga ja kuu pani taevast plehku. Sellest ajast peale on kuu aeg-ajalt taevast kadunud ja ilmutab ennast ainult siis, kui on piisavalt julgust kogunud.

Darel Nael
2.b klass

Tallinna Maratoni nädalavahetus meie peres

10.-12. septembril toimus Eesti suurim rahvaspordi sündmus Tallinna Maraton koos RIMI Sügisjooksuga. Võistluskeskus ja stardipaik asusid esmakordselt Tallinna Lauluväljakul kesklinna asemel. Laupäeva hommikul startisid poolmaratoni jooksjad (21,1 km) ning õhtupoolikul algas 10 kilomeetri pikkune RIMI Sügisjooks. Pühapäeva varahommikul läksid starti maratonijooksjad, kellel tuli joosta 42,195 km pikkune rada. Uus maratonirada oli igavam kui eelmistel aastatel, sest jooksma pidi ühte ringi 3 korda. Kõiki distantse sai joosta ka virtuaalselt.

Meie perest võttis jooksuvõistlusest osa mina ja minu isa. Vanasti jooksin ma igal aastal lastejooksul. Sellel aastal jooksin ma esimest aastat 5 km pikkust rada, tegin seda virtuaalselt. Jooksin laupäeval koos isaga, spordikell käel, Muuga vahel kokku 5,2 km. Ilm oli päikseline ja isaga oli tore koos olla. Ma nautisin seda. Isa tegi minust ja spordikella näidust pilti ning laadis selle Tallinna Maratoni kodulehele üles. Kunagi peaks postiga saabuma ka minu medal.

Isa on meie pere sportlane #1 ja tema jooksis kõige pikemat rada. Isa ütles, et ilm oli mõnus, ei olnud palav joosta. Vahepeal tuli ka jahutavat vihma. Rahvast oli raja ääres palju ja see mõjus jooksjatele ergutavalt. Meie emaga olime raja ääres ja ergutasime jooksjaid. Natuke maad jooksin isaga ka kaasa. Ta sai finišis väga ilusa medali. Isa oli pärast jooksu väga väsinud ja läks kohe koju magama.

Järgmisel aastal võiks olla meie perest rohkem jooksjaid. Mulle see nädalavahetus meeldis.

Märt-Kaspar Tern

5. c klass

Flamingo ja Hiire poksimaadlus

Autor: Freya Maria Kalmaru 4.b

Mulle väga meeldivad flamingod, aga ma ei tea, kas sulle meeldivad flamingod. Kuna mulle meeldivad flamingod, siis selle pärast selle loo tegingi. Selles loos kirjutan ma flamingo ja hiire poksimaadlusest. Ühel päeval läks flamingo metsa jalutuskäigule. Teel sinna kohtas ta hiirt. Nad möödusid teineteisest ja kõik läks sujuvalt. Pärast seda märkas flamingo, et hiir hiilib ta taha ja jälitab teda. Flamingo lõpuks ütles hiirele, et ta välja tuleks.

Hiir hüples flamingo ette ja flamingo kohe küsis: „miks sa mind jälitad?“.

Hiir vastas: „et sind narrida, sest sa ei oska ju poksida!“.

Flamingo sai vihaseks ja kutsus hiire temaga poksima. Kui flamingo ja hiir poksima hakkasid, jõudis flamingo vaid ühe löögi teha ja hiir oli maas.

Selle jutu kokkuvõte on ära narri teisi.

Dinosaurus

Autor: Jessica Saks 4.b

Dinosaurused (ka hiiglaslikud ürgsisalikud) olid roomajad, kes elasid maal triiase ajastul kuni kriidi ajastu lõpuni. Tänapäeval käsitletakse neid roomajate klassi ülemseltsis (dinosauria). Ka kõige suuremad loomad, kes on elanud kuuluvad tõenäoliselt dinosauruste hulka.

Mõiste „dinosaurus“ lõi 1842. aastal inglise bioloog Richard Owen, et kirjeldada iidsete dinosauruste esimesi fossiilijääke, mis hämmastasid teadlasi oma suurusega. Sõna pärineb vanakreeka keelest *deinos – kohutavalt suur, kohutav, hirmus, ohtlik – ja sauros, saura – soomusloomaline, sisalik.*

Dinosaurused on mitmekesine loomarühm. Kasutades fossiilseid tõendeid on paleontoloogid tuvastanud üle 500 erineva perekonna ja üle 1000 erineva liigi mittelinnulisi dinosauruseid. Dinosauruseid esindavad igal kontinendil nii kaasaegsed liigid (linnud) kui ka fossiilid. Teadlased arvavad, et dinosauruste domineerimine maailmas algas umbes 230 miljonit aastat tagasi ning lõppes nende väljasuremisega kuskil 65 miljonit aastat tagasi. Dinosaurustest arvatakse olevat põlvnenud linnud. Seda eeskätt 1860. aastal avastatud fossiili pärast, millel peale roomajate iseloomuliku kehaehituse olid ka suled. Seda hakati nimetama ürglinnuks (*archae pteryx lithographica). Enne kui linnud dinosaurusteks tunnistati uskus enamik teadlastest, et dinosaurused olid aeglased ja külmaverelised olendid. Aga enamik uuringuid alates 1970. aastatest on näidanud, et kõik dinosaurused olid aktiivsed loomad, kellel oli suurenenud ainevahetus ja mitmekordne kohanemine sotsiaalse suhtlusega.*

Dinosauruste seas oli nii herbivoore ehk taimetoidulisi kui ka karnivoore ehk lihatoidulisi. Suurimad neist olid taimetoidulised, näiteks brontosaurused ja brachosaurused kõik munesid.

5.a klassi õpilaste haikud sügisest

Ekke Taul
Puud on kollased
kastanid on juba maas
ilmad tuulised

Linnud rändavad
on väga külmad ilmad
lehed langenud

Seened kasvavad
metsarajad on nüüd täis
vihmased ilmad

Hans Krister Kala
Lehed langevad
Linnud lendavad ära
Sügis on käes

Jalad on märjad
Pilvine, vihmane ilm
Lombid igal pool

Rico Mattis Reinhold
Kirevad lehed,
hommikuti hall on maas
linnud lahkuvad

Korjan riisikaid,
naudin jalutuskäiku
enam pole soe

Melissa Villers
Õues on külmem
pilved on tumedamad
linnud läinud

Kollased lehed
sügistuul sasib juukseid
ilm on vihmane

Brigitta Maiberg
Väljas on rõske
linnud lenavad ära
torm tulekul

Tuul raputab puid
lehed on värvilised
õues on jahe

Bianka Lotman
Maa on lehti täis
lehed on värvilised
sügis on tore

Ilm on vihmane
porilompides kõnnime
käes on oktoober

Pihlakas punab
maas on kastanimunad
need on ilusad

Sport septembrikuus

Jakob Herman Riibe ja Hanne-Lore Tuubel

Gümnaasiumiastme spordipäev JWG-s

17. septembril toimus Westholmis peale pikka koroonaperioodi taas spordipäev. Spordialadeks olid: kõigile tuttav jalgpall ning see aasta ka pendelteatejooks. Jalgpalli mängiti poolel väljakul ning kõik tiimid koosnesid neljast poisist ja kolmest tüdrukust. Pendelteatejooksus oli tiimis 10 poissi ning 10 tüdrukut. Jalgpallis olid poodiumikohad saanud klassid teistest tunduvalt paremad. 12.a, 11.a ning 10.b klass said kõik ühe võidu ning jäid jagama neljandat kuni kuuendat kohta, 12.b klass saavutas kolmanda koha kolme võiduga, 10.a saavutas nelja võiduga teise koha, kuid oli ainult üks klass kogu turniiri peale, mis oli kõigist teistest peajagu üle ning selleks oli 11.b klass! Oma suure võidujanu, tugeva mentaliteedi, ideaalse mänguoskuse- ning plaaniga, mängisid nad kõik teised klassid üle ning saavutasid kõigi viie võiduga esimese koha.

XXII Kindral Johan Laidoneri olümpiateatejooks

23. septembril toimus järjekordne mälestusvõistlus Johan Laidoneri auks Viimsi mõisa pargis, kus ka nagu traditsiooniks saanud JWG oli esindatud. Nimelt pani JWG välja oma gümnaasiumiastme kiireimad välejalad mees - ja naiskonna näol.

Gümnaasiumiealiste poiste meeskonda kuulusid: Karl Rasmus Tiislär 10.a, Karl Ramses Tiislär 10.a, Kert Pallo 10.a, Robert Hendrikson 10.a, Jakob Omberg 10.b, Makar Kõli 10.b, Karl Marten Jaaska 12.b ja Raimond Parts 12.b.

Gümnaasiumiealiste tüdrukute naiskonda kuulusid: Kertu Sassiad 10.b, Miia-Liisa Musting 11.b, Agnes Hotski 12.a, Marianne Laas 12.a, Gerda Reinaru 12.a, Hanne Grete Hanvere 12.b ja Hanne-Lore Tuubel 12.b.

Nii poiste kui ka tüdrukute oktetid saavutasid suurepärased poodiumikohad. Poisid tõusid napilt Tallinna Reaalkooli poiste järel auväärsele teisele kohale ning tüdrukud tõid koju imetlusväärse esikoha! Võidukarikat saate näha Kevade tn koolimaja esimesel korrusel asuvas vitriinis.

Täname resultatiivsete noorte juhendajaid ja ühtlasi ka õpetajaid Kaido Tiislärit ja Heidi Salmi.

Järgmiste sportimisteni!

Taanist tagasi kodus– raskused ja rõõmud

Ann Katriin Abel

Täpselt aasta tagasi ilmus Westpostis artikkel minu elust vahetusõpilasena Taanis. Nüüd olen taas JWGs ja jätkan oma õpinguid sealt, kus need pooleli jäid. On tore olla jälle koduses keskkonnas ning õppida keeles, mida valdan täielikult. Samas on olnud Eesti eluga harjumine ka raske. Minu jaoks kohati isegi keerulisem, kui Taani eluga harjumine oli.

Pärast Eestisse naasmist oli eesti keeles rääkimine minu jaoks väikest viisi väljakutse. Kui oled harjunud igapäevaselt mõnes muus keeles kõnelema ning emakeelt rääkinud heal juhul korra kuus, siis pole üllatav, et see veidi vaevaliselt alguses tuli. Mõni ütles isegi, et mu eesti keel oli nagu välismaalasel. Nüüdseks on muidugi mu keeleoskus täielikult taastunud.

Peale keele oli ka muid „kultuurišokke“ seoses pere ja elukorraldusega. Minu taani ja eesti pered on üksteisest väga erinevad nii loomuse kui ka kommete poolest. Näiteks Taanis on väga tähtsal kohal perega ühiselt õhtustamine, kust ilma põhjuseta puudumine oli mõeldamatu. Kodus on meil selliseid õhtusööke harva. Väga huvitavad olid ka Taani jõulukombed, hoopis erinevad siinsetest: ümber kuuse tantsimine, meeletutes kogustes jõuluküpsiste küpsetamine jne.

Kodu kõrval on kool suur osa igapäevasest elust ning kohati on kõigega kaasas püsimine keerulisem kui varem. Näiteks bioloogiast ja saksa keelest on mul olnud aastane „paus“. Ning teiste ainete õppekavad olid Taanis Eesti tasemega võrreldes erinevad.

Kõige raskem on tegelikult hoopis Taanist eemal olek. Väga raske oli selja taha jätta elu, mis muutus aastaga nii armsaks ja loomulikuks. Igatsen kõike oma Taani elust, pisiasju nagu tee, mida mööda õhtuti jalutasin või koolis kõigile taani keeles „tere hommikust“ soovimine, aga ka suuremaid ja tähtsamaid asju nagu mu vahetuspere ja Taani kodulinn Vejle. Leian end tihti nendele mõtlemast. Samas aga lohutab mind teadmine, et olen sinna alati tagasi oodatud.

Kõik eelnevalt mainitu ei tähenda seda, et ma ei naudiks taas Eestis olemist. Nii hea oli pärast pikka aega taas peret ja sõpru näha ning nüüd, kui kool on juba täies hoos, on ääretult tore olla taas koos koolikaaslastega ja õpetajatega. Ükskõik kui palju ma Taanit ka ei armastaks ja igatseks, jääb Eesti alati minu esimeseks kodumaaks, aga olen ka õnnelik, et mul on Taanis teine kodu ja pere.

Kõik on uus septembrikuus

Helen Luik

Esimest korda nägin Jakob Westholmi Gümnaasiumit seest paar päeva enne esimest septembrit, kui meile, uutele gümnasistidele, kooli tutvustati. No tõtt-öelda mitte küll päris esimest korda - varem sai seal üks-kaks korda olümpiaadidel käidud - aga Westholmi õpilasena täitsa
esimest korda ja see on hoopis teine tunne.

Milline see tunne siis oli? Veidi hirmus, seda võin küll tunnistada. Uus kool, uued klassikaaslased, uued õpetajad ju ka. Ei teadnud üldse, mida oodata. Põhikool on jäänud seljataha, ees ootavad gümnaasiumiaastad.

Koduklassi suutsin isegi üles leida, kuigi peaaegu oleksin teel sinna suutnud kooli peale ära eksida. Sel hetkel oli minu suurim soov, et koolis treppide juures igal korrusel suurelt korruse number seinale maalitud oleks. Nüüd juba tean - esimesel korrusel administraatori laud, teisel raamatukogu ja kolmandal aula. Tol esimesel päeval tundusid, aga kõik korrused ja kõik uksed ühesugustena.

Klasside leidmisega jäin esimesel koolipäeval päris jänni. Täpsemalt ei suutnud ma kuidagi välja selgitada, kus see vene keele klass siis ikka on. Mõtlesin, et jäängi segaduses mööda treppe üles-alla kõndima, ei julgenud ju kelleltki küsida ka, kuna ei tundnud veel kedagi. Minu õnneks sattus minust mööda üks lahke hing, kes küsis, et kas olen samuti saksa keele keelegrupis ning näitas kenasti klassiukse kätte.

Nüüdseks olen õppinud, et klassikaaslased on mul kõik täitsa toredad ning ei pea kartma kelleltki midagi küsida.

Alguses kartsin, et kas suudan ikka uue kooliga nii hästi ära harjuda, varasemad aastad olin ju kõik ühes ja samas koolis käinud. Juba septembri lõpus aga tundus, nagu oleksin aastaid Westholmi õpilane olnud. Mõned asjad tulevad, aga siiski siiani üllatusena, näiteks see, et meil on olemas raadioruum, sain alles hiljuti teada. Arvutiklassi asukohta ma ka veel ei tea, pole sinna sattunud. Seega avastusrõõmu veel ning see teebki asja põnevaks.

Õpetajad, nagu välja tuli, pole ka sugugi hirmsad. Klassijuhatajast jäi kohe esimesel päeval selline hea mulje, see omakorda vähendas veidi ärevust saabuva kooliaasta ees. Kui sind ümbritsevad toredad õpetajad ja klassikaaslased, tõotavad kolm aastat gümnaasiumis täitsa toredad tulla.

Riigikaitselaager 2021

Milena Vaakmann

Sel aastal toimus riigikaitselaager 14.-15. septembril ja sellest võtsid osa 11. klassi õpilased, 12. klassi riigikaitse suuna õpilased ja need kaheteistkümnendikud, kes eelmisel aastal seal ei käinud. Mina arvasin, et me saame vormid ja magame nädal aega metsas bibide all (telkmantlites), sööme katelokist ja kergendame keha ise kaevatud aukudes. Aga selle asemel saime metsas veeta ainult kaks päeva ning öö möödus jaotelkides, tellitud olid toitlustus ja kuivkäimlad. Vorme küll ei saanud, kuid talvised magamiskotid valmistasid see-eest kõigile rõõmu.

Teisipäev algas kogunemisega koolimajas kell 7.15. Siis saime kätte magamiskotid, bibid ja lebomatid. Bussid Männikule väljusid kell 9.20. Kohale jõudes panime telgid püsti, sõime lõunat ja pärast viiestesse gruppidesse jagamist algas moodulõpe. Mooduliteks olid: rivi formatsioonid, *camo ehk maskeering, kompassi kasutamine, rividrill ja lahinguvälja esmaabi. Viimast õpetasid meile USA sõdurid, kes olid värskendavaks vahepalaks tavalistele rahulikele eestlastele. Kuna moodulõpe läks üllatavalt kiiresti, siis saime harjutada sõjas väga tähtsat tegevust – ootamist.*

Peale õhtusööki vaatasime filmi „1944“ ja erinevalt eelmisest aastast ei andnud generaator alla ning voolu jätkus terve filmi vaatamiseks. Üks ööliblikas maandus ekraani ülemisele poolele, mis tekitas tunde, et filmitaevas on lendamas lennuk. See oli veidike ärevust tekitav, eriti pärast üht pommituslennuki stseeni. Seejärel suundusime telkidesse, määrasime ahjuvalve vahetuste kellaajad ning perimeetri valvurid. Tund aega ahju valvata ja puid lisada polnud raske ning aeg möödus kiiresti. Kes lasid tulel öösel ära kustuda, neid äratas hommikul hoolimata soojadest magamiskottidest külm.

Kolmapäev algas kell 7.00 äratuse ja kaheteistkümnendike läbi viidud hommikuvõimlemisega. Pärast hommikusööki sõitis esimene grupp bussiga Männiku lasketiiru laskeharjutusele, teine grupp orienteerus Männikul, kolmas ja neljas grupp läksid Airsofti mängima ning viies grupp ootas. Kui grupp sõitis bussiga Männikule, siis ta orienteerus tagasi ja vastupidi. Orienteerumisel pidi tähtedest kokku saama sõna „RIIGIKAITSE“. Meie grupp sai õige lahenduse juba kahe tähe põhjal kokku, kuid pidime ikkagi terve raja läbi tegema. Airsofti tulid mängima ka USA sõdurid ning eesmärgiks oli: kas kaitsta või rünnata objekti „Vall“.

Peale lõunat panime telgid kokku ning tegime teed juues aega parajaks. Ootamise ajal tuli meiega rääkima Kaitseliidu ülem Riho Ühtegi, jututeemaks olid meie muljed laagrist. Seejärel toimus lõpurivistus, mille käigus andsid Eesti Vabadusvõitlejate Ühenduse juhatuse esimees Tiit Põder ja Riho Ühtegi meile õla- ja rinnamärgid. Ka USA sõdurid said rinnamärgid. Pärast rivistust koristasime laagriplatsi ära ning asusime tagasiteele. Kooli jõudnud, andsime ära eelmisel päeval saadud kolm asja ja hakkasime Tallinna külmas õhus kodu poole liikuma.

Riigikaitselaager oli meie jaoks huvitav kogemus. Seega tsiteerides meie värsket õpilasesinduse presidenti Mayro Metti: „Ma ei virise, ma teen komplimenti!“.

Miks minust sai õpetaja?

Olivia Reimets

Koostasin küsitluse, milles uurisin meie kooli õpetajate põhjuseid õpetajaks saamiseks. Sain järgnevad vastused:

Minu ema oli geograafia õpetaja. Olin emale sageli abiks vihikute ja töövihikute parandamisel. See meeldis mulle. Samuti käisin sageli koolis emal abiks, suhtlesin palju tema õpetajatest sõbrannadega. Ilmselt emaga koos tegutsedes hakkaski see õpetajaks saamise pisik minu sisse pugema. Keskkooli viimases klassis osalesin ülikooli ettevalmistus kursustel, et sisseastumine kindlamalt sujuks. 1985. aastal, peale keskkooli lõpetamist, astusin Tallinna Ülikooli (sel ajal kandis see nime Eduard Vilde nimeline Tallinna Pedagoogiline Instituut) algklasside õpetajaks õppima. Olen väga õnnelik, et just õpetajaks õppisin, sest armastan ja teen oma tööd suure südamega. ***Kaia Rikson***

Põhikooli lõpus teadsin, et edasi õppima minnes ei taha ma füüsikat ja minust kindlasti ei saa õpetajat. Elu tegi omad korrektuurid ja tänaseks olen füüsikaõpetaja olnud juba üle viie aasta. Õpetajaamet on väljakutseid pakkuv ning ma ei kahetse, et valisin õpetajaameti. ***Airi Aasa***

Õppejõud Tartu Ülikoolis meelitas mu pärast lõpetamist õpetajakoolitusele, seal oli sisseastumiseksam ka (vestlus), ma ütlesin...ma ei saa, me Popsidega oleme Taanis siis. Õppejõud ütles, et no siis saad sisse ikka, tee essee. Kirjutasin. Olin sees. Hakkas lõppema...õppejõud ütles, et nüüd mine kooli tööle, see oleks väga vahva ja kirjutas mulle ühtlasi soovituskirja. Kandideerisin. Käisin Westholmis vestlusel, helistati kohe ja öeldi - valisime teid. Siin ma nüüd olen. Tore ongi. ***Ingrid Aimla***

Õppisin Tartu Ülikoolis sporditeadust ja plaanisin hiljem valida füsioteraapia eriala, aga juhuslikult kutsuti kooli õpetajaks. Hakkas meeldima ja nii ma õpetajaks jäingi. ***Heidi Salm***

Õpetaja ja arsti elukutsed on sellised, mida vajatakse iga võimu ja valitsuse ajal. Kui minul oli otsustamise aeg, mida õppima hakata, siis kallutasid mu õpetajatest vanemad ka minu ikkagi õpetaja kutse suunas. Olin ju vanematega koos "koolis käinud" varasest lapsepõlvest saadik. Erialaks valisin inglise keele, sest võõrkeelt on kõige raskem politiseerida, kolm põhivormi on ikka samad, olgu riigikord mistahes. Ja oma noorpõlves tehtud otsust pole iial kahetsenud. ***Marje Liigus***

Mina teadsin juba 7.klassis, et tahan saada eesti keele ja kirjanduse õpetajaks. Põhjuseks oli minu noor ja tragi emakeeleõpetaja, kes oli äsja lõpetanud ülikooli ning jaksas meiega mässata ka peale koolitunde. Kuna mulle meeldis lugeda, kirjutada ja esineda, siis olin kooli Kirjandussõprade Klubi innukas liige. No sealt see siis algas... Oma valikut pole ma kunagi kahetsenud! ***Ülle Uulma***

Ega ma ei olegi 100% õpetaja. Minu konservatooriumi diplomil on erialaks märgitud koorijuht-muusikaõpetaja, ka täna on õpetajatöö osakaal minu kuu sissetulekus vaid 20%. Lapsena tahtsin saada baleriiniks, siis pianistiks, põhikoolis muusikateoreetikuks. Minu targad erialaõpetajad said aru, et mulle sobiks ikka töö, kus saaksin olla paljude inimeste keskel või ees, midagi korraldada, juhendada, toimetada. Õpetaja töö suurim väljakutse on see, et igal su sõnal on kaal ning tundi minnes küsin endalt, mida on mul sellist öelda, et võin inimeste eludest 45 minutit võtta. ***Alla Eenma***

Õpetajate päev

Laura Kohava

5. oktoobril tähistati Jakob Westholmi Gümnaasiumis õpetajate päeva. Nagu tavaks, andis tunde abituurium ehk sellel aastal 105. lend. Juba varahommikul toodi õpetajatele head ja paremat süüa, et nad saaksid mõnusalt oma päeva alustada. 12. klass andis tunde 6.–11. klassile. Selleks olid tunnid juba varem lõpuklasside õpilaste vahel ära jagatud.

Tunnid varieerusid seinast seina. Mõnes tunnis täideti töövihikuid, mõnes tunnis tehti Kahooti ning teistes räägiti lihtsalt õpilastega vahvalt juttu. Mina andsin koos kaasõpilasega tundi 9. klassile. Nendega oli väga põnev jutuajamine sellest, mis neid gümnaasiumis ees ootab. Küsimusi jätkus terveks tunniks. Leian, et see tund oli mõlemale poolele väga äge. Kuna mina tulin Westholmi alles 10. klassi, siis oli mul huvitav kuulata nende noorte tulevikuplaane, kes on algusest peale JWG-s õppinud.

Käisin kuulamas ka 10. klassi kunsti tundi, kus õpilased proovisid kätt tahvlile joonistamises ja teised selle joonistuse ära arvamises. Ka õpetajate suhtumine abituuriumi tundidesse oli erinev. Oli õpetajaid, kes andsid uutele õpetajatele kindla materjali, mida tunnis teha ja oli õpetajaid, kes andsid täiesti vabad käed.

Ma usun, et meie kõigi jaoks oli see uus ja kohati ka pisut hirmutav kogemus suure klassi ees seista ja ennast kehtestada. Minu jaoks oli mõnes klassis natukene raske korda luua. Mõni õpilane ei olnud tunnist huvitatud ega võtnud asendusõpetajaid tõsiselt. Kindlasti mõistsin tänu sellele paremini, mida õpetajad tunnevad, kui on pidanud päevas mitmeid
tunde andma. Kuid sellest hoolimata kuulsin nii mõneltki klassikaaslaselt, et pärast õpetaja rollis olemist hakati ka ise mõtteid mõlgutama õpetajaameti suunas.

Westholmi õpetajad ja 105. lend.

Kaire Maalma aktusel

Pärast tunde kogunesid abituurium ja õpetajad aulasse, kus avaldasime üheskoos tänu oma imelistele õpetajatele. Aktusel valiti ka parimad õpetajad Kevade ja Luise tänava koolimajades. Gümnaasiumi lemmikõpetajaks valiti Gunneli Apri ja põhikooli lemmikõpetajaks Kaido Tiislär. Parima õpetaja tiitli sai Kaire Maalma.

Õpetajate etteaste

Sellele järgnes õpetajate meeldejääv etteaste. Teemaks oli muusika läbi sajandi. Ehk isegi pani mõni teravam silm ka tähele, et õpetajad tantsisid selle aasta kümnendate muusika järgi, millal nad on sündinud. Igal juhul oli tegu väga meeleoluka esinemisega ja kogu publik elas kaasa. Nagu traditsiooniks saanud, valmistas 12. klass õpetajate päevaks ette lühifilmi. Lühifilm sündis kogu lennu koostööna. Video jaoks vajaminevat materjali filmiti 2021.aasta septembris. Videot on võimalik vaadata ka Youtube'ist. Samuti üllatasid publikut sellel aastal Luise maja õpetajad, kes olid valmistanud muusikavideo.

Luise maja õpetajate video

Oleme kogu lennuga ääretult tänulikud Westholmi õpetajatele, kes on meid õpetanud ja tulevaseks eluks ette valmistanud!

Meeskonnakoolitus

Elina Kaska

15. septembri värskel varahommikul pakkisid mõlemad kümnendad klassid enda kotid kokku ning sõitsid Padisele, Kallaste turismitallu. Kohapeal tervitasid neid instruktorid, kes olid noortele ette valmistanud meeskonnakoolituse. Kuna ilm oli käreda võitu ja kõik olid just õdusast bussist külma kätte tulnud, tuli ennast soojaks teha. Tekitati suur ring, võeti kätest kinni ning hüpati ühele poole, teisele poole, ette ja taha. Esimestel minutitel täitus Kallaste talu hoov naeru turtsatustega.

Edasi jagati lend kuuestesse segatiimidesse. See seltskond saatis neid terve päeva vältel. Igal tiimil olid oma instruktorid, kes neid juhendasid ning aitasid. Meeskondadel olid kõigil ülesanded, mille pidid läbi tegema: osa maa peal, osa õhus. Näiteks oli proovikiviks väikeste pallide korjamine suure A-kujulise puust ehitise peal. Ehitise peal seisis üks inimene, keda tiimikaaslased pidid nööride abil aitama. A-kujuliselt ehitatud laastude otsast tulid alla nöörid, mille abil ülejäänud meeskond seda ühte inimest suunas. Veel oli seal Da Vinci silla ehitamine ehk puupulkadest silla ehitamine ilma nööri või millegagi, mis seda silda koos hoiaks. Lisaks oli konstrueeritud suur pliiats, mida pidi püsti hoidma nööride abil, need olid kinnitatud erinevatele kõrgustele pliiatsi külge. Suure pliiatsiga pidid meeskonnad joonistama suure võtme, mis tuli kõigil paremini välja, kui oodatud. Üleüldiselt oli nööre väga palju, arvestades fakti, et tegemist ei olnud K-Rautaga.

Pärast paaritunnist tiimitööd tehti lõunapaus. Söögivalik oli väga mitmekesine ning igaüks leidis omale meeldiva pala. Sööki kiitsid kõik kümnendikud, kui ühest suust.

Kõhud täis, suunduti edasi õhu atraktsioonide juurde. Esimese asjana pidid kõik ühe tiimi osalised kõndima peenikese lindi peal, toeks ainult pikad puidust pulgad, mida mõlemalt poolt nööri hoidsid kaks meeskonnakaaslast. Üks kõige kannatust nõudvamaid ülesandeid oli puuposti pealt üles ronimine ning sealt pealt trapetsi peale hüppamine, kuid see kõik ei olnud nii lihtne. Posti sees olid augud ning instruktor andis ronija kätte neli pulka, mille pidi aukudesse panema ning nende, kui redeliga üles ronima. Ülespoole jõudes pidi alt võtma esimese pulga ning tõstma üles poole, et redel jätkuks, sellega aitasid tiimikaaslased. Algus oli lihtne, kuid post oli umbes 3-4 meetri pikkune ning tipu poole jõudes ei ulatanud enam tiimikaaslased pulke edasi andma ning ronija ise ei ulatunud ka neid võtma. Roniti teise tiimikaaslase selga ning sealt veel visati ronijale pulk kätte, mis kõrvalt vaadates nägi välja justkui oleksid sattunud James Bondi filmi võtetele. Mitte keegi ei jäänud adrenaliinilaksuta.

Meeskonnakoolitus hakkas lõpule jõudma ning kõikidele tiimidele anti viimane ülesanne: ehitada katapult bambuspulkadest, nööritükist ning teibist. Enamus katapuldid õnnestusid, kuid vaadates peale mõnedele, tuleb lihtsalt tahtmine loota, et neil ei olnud plaani inseneriks hakata. Mõned pallid lendasid tahapoole, kellel kukkus ehitis kokku, kellel lendas pall imeliselt kaugele. Oli tore lõpus midagi koos terve lennuga teha.

Kõige lõpuks kogunesid kõik Kalju lavale ning autasustati kõiki tublisid osalejaid. Väsinult, kuid rõõmsal meelel sõitis 107. lend Tallinnasse tagasi, kuid erinevalt hommikusest bussisõidust, suhtlesid kõik nagu vanad tuttavad.

Kirjandustänava festival

Inger Enok

11. septembril toimus Kadriorus Koidula tänaval viies Kirjandustänava festival. Festival tõi kokku igas vanuses kirjandussõbrad nii nurga tagant kui ka kaugemalt.

Kirjandusfestival toimub vaid kord aastas ning üllatab alati millegi uuega, kuna programmi kuuluvad unikaalsed etteasted. Festival algas keskpäeval C.R. Jakobsoni mälestustahvli avamisega. Samal ajal toimus ka näiteks luulehommik lastele, kellele lugesid luuletusi kirjanikud Jaanus Vaiksoo ja Ilmar Trull. Lastele jätkus päeva jooksul küllalt tegevust. Toimusid mitmed töötoad, etendused, kohtumised kirjanikega ja mängud, mis lastele suurt rõõmu valmistasid. Programm oli väga sisutihe. Ühel ajal toimus vähemalt viis etteastet, tegevust või vestlusringi. Tänaval oli liikumine kõigile vaba, kuid telkides ja hoovides toimuvatele üritustele sai käepaelaga, mis anti immuniseerimise tõendi esitamisel. Telkidest sai osta raamatuid ning teisi kirjandusteemalisi meeneid. Einestamiseks oli avatud mitu hubast kohvikut ja hoovides sai kuulata elav muusikat. Mina jõudsin Liisi Koiksoni kontserdile, mis toimus Vilde muuseumi verandal. Samuti käisin Kaplinski puudesalus kuulamas Jaan Kaplinski loomingut näitleja Kristo Viidingu ettekandes. Üks minu lemmikumaid esitusi oli „Must mootorrattur“- lavastuslik aktsioon Mati Undi teksti põhjal. Õhtul toimus luulepiknik Tammsaare muuseumi aias. Üritusele pani punkti Viivi Luige luule- ja valgusmäng luigetiigil. Festivalil leidus igale maitsele midagi. Oma kogemuse põhjal võin öelda, et Kadrioru Kirjandustänava festival on ideaalne üritus selleks, et kirjandust rahvale lähemale tuua. Koidula tänaval ringi jalutades polnud võimalik igavust tunda, kuna alati toimus midagi huvitavat ja ainulaadset, millega igapäevaselt kokku ei puutu. Lisaks meelelahutusele, oli sündmus kindlasti hariv, kuna juba ainuüksi raamatute lugemist seostatakse tarkuse ning laia silmaringiga.

Huvitavad hobid

Laura Sarap

Westholmi gümnaasiumis käib noori, kellel on väga erinevad huvid ja hobid. Mõni huvi on populaarsem kui teine. Küsitlesin kolme meie kooli õpilast, kes tegelevad või on tegelenud mõne põneva hobiga. Vastustest on tunda nende tõsist kirge oma ala vastu.

Lisbeth Schellbach

Ma tegelen balletiga. Ma sattusin balletitrenni juba 5-aastaselt ja tegelen sellega siiani, nüüdseks on täitunud juba 12 aastat. Ballett on minu jaoks kõik, ma armusin sellesse juba väiksena, kui tahtsin saada balletitantsijaks ja see on senini mu unistus. Minu lemmikosa on esinemine, siis saan proovile panna kõik, mille nimel olen treeninud. Aga balletil on ka ohtlikum pool, nimelt vigastused. See on ekstreemsport, kuigi paljud seda ei tunnista. Vigastustega tuleb lihtsalt tegeleda, peab olema tark, selleks, et neid ei tekiks. Aga, kui inimene on balleti või ükskõik millise hobi nimel nõus kõike ohverdama, siis see on tema õige koht. Ballett sobib kõigile, parim aeg on alustada juba noorest east, aga kunagi pole liiga hilja. Eriti poistel on mõistlik tulla balletti, sest neile on koht teatris juba algusest peale garanteeritud.

Mayro Mett

Mina olen Mayro Mett ning minu hobiks oli rahvatants. Ma tegelesin rahvatantsuga 10 aastat kuniks selle kauni hobi jätsin. Rahvatants on nädalas 2 x 1,5h meeleolukaid inimesi ja tantse, kus saad ennast väljendada nii, kuidas kuskil mujal ei saa. 1. klassis olles pani minu ema mind tantsima ja siis see saigi minu kireks. Kõige parem on see tunne, kui oled jätnud endast kõik lavale ja kuuled kummarduse ajal rahva plaksutamist. Aga rahvariided peavad kogu aeg olema triigitud ja see ei ole eriti minu lemmiktegevus. Ma arvan, et mõnel tantsupeol võib mind kunagi veel tantsimas näha. See hobi on absoluutselt kõigile ja rahvatantsuga alustamiseks pole kunagi hilja.

Sander Domberg

Tegelen mudeliehitusega ehk mudelismiga. Mudelism on lai mõiste, mille alla lähevad kõik teatud skaalas ehitatavad laevad, autod, lennukid, soomusmasinad, maketid, ehitised jne. Kõigil mudelitel on oma skaala. Mina tegelen 1/72 skaalas soomusmasinatega. Soomusmudelite/masinate alla lähevad tankid, soomustatud ja soomustamata militaarmasinad nagu autod, poolroomikmasinad ja roomikutega masinad ning kõik ülejäänud maapealse militaariaga seotud.

Olen alati olnud nokitseja tüüpi isik, mind on alati tõmmanud millegi ehitamine, lahti arutamine või konstrueerimine. Juba kolme aastaselt sain ma oma esimese Lego, mis arvatavasti oli ka selle huvi algus. Mudeleid tutvustati mulle 7 aastaselt ka isa poolt. Kuna ta ise oli kunagi noorelt ehitanud mudellennukeid, siis ostis ta Prahast 1/144 skaalas lennuki, mille ka koju tõi ja minuga kokku liimis ja värvis. Legosid ehitasin ma kuni 14 aastaseni, kuid läksin mudelitele üle. Ehitasin Legodest teise maailmasõja aegseid soomusmasinaid, pidasin siis isegi Flickr lehte, kuhu pilte laadisin. Hetkel on mul Instagrami leht, kuhu laen pilte mudelitest.

Mudelitega olen tegelenud nüüd 4 aastat, huvi mudelite vastu tekkis taaskord loovtööga seoses, kui ehitasin ühe hiiglasliku maketi Vaskjala kaitselahingu kohta, mis toimus 1944 aastal Tallinna lähedal Vene tankipolgu vastu.

Mina tegelen plastikust mudelitega, neid saab kas osta poest või ka ise nullist ehitada. Ostetud mudeli peab lõikama välja, valamis defektidest ära puhastama ja kokku liimima. Lõpptase on värvimine. Need kolm on n-ö „*basics”. Näiteks kui mina mudeleid ehitan on mul umbes 7 erinevat step'i, mis omakorda jagunevad ise veel mitmeks.*

Mulle meeldib selle hobi juures täpsus, pühendumus, edasipüüdlikkus, sellega seostuv ajalugu ning selle ompära. See hobi vajab suurt täpsust ja silma detailidele, kuna tegu on miniatuurse päris masinaga soovin ma seda masinat võimalikult täpselt kajastada, kui ma selle valmis ehitan. Pühendumust, kuna see on raske ja ajanõudlik hobi. Oma hobi juures pean olema edasipüüdlik, kui ma ei õpiks midagi uut oleks minu mudelid igavamad. Kõik, mida ma tean, olen õppinud läbi interneti parimatelt ja seda inglise keeles. Läbi edasipüüdlikkuse olen ma ka Eestis oma skaalas ja temaatikas üks top ehitajaid. Olen võtnud osa mudelinäitustelt ja olnud ka „Ringvaates”. Plaanin ka võtta osa Euroopa Liidu sisesest mudelinäitusest, et näidata oma töid ka teistele.

Eestis on väga äge kommuun mudelistide jaoks ja olen selle liige. Mulle meeldib mu hobi väga, olen kohanud imelisi inimesi ja olen erinevate hobiga seotud kommuunide liige.

Näen ennast ka tegelemas tulevikus selle hobiga. See hobi seob minu ajaloohuvi, nokitsemisoskuse, edasipüüdlikkuse ja õpihuvi. Loodan oma hobiga ka tulevikus auhindu võita ja võib-olla hobikorras ka veidi lisaraha teenida. Soovitaksin oma hobi sarnastele inimestele-isikutele keda huvitab ajalugu, kellele meeldib ehitada ja nokitseda ning kes soovivad ennast arendada.

Mõista-mõista, kes see on?

Jakob Herman Riibe

Me elame kogu oma rutiinset argipäevaelu põhimõtteliselt õpetajatega koos ning osad õpetajad tunnevad meid läbi ja lõhki, sest oleme nendega üles kasvanud, ent kui hästi tunneme meie oma õpetajaid? All toodud lausetes on erinevad Westholmi õpetajad öelnud enda kohta ühe toreda fakti. Pane oma teadmised proovile ning proovi ära arvata, millise õpetaja kohta fakt käib! Vastused on lehe all nurgas tagurpidi.

Mõista- mõista, kes see on:

1. Töötasin kunagi gümnaasiumi ajal ühe suve laudas lehmalüpsjana.
2. Ma olen olnud ükskord terve suvi KAPO poolt jälitatud.
3. Prantsusmaal rannas olles varastati mu reisibuss tühjaks ning pandi põlema. Alles jäid mul ainult trikoo ning päikeseprillid.
4. Ma töötasin 2000. aastate alguses võlgade sissenõudjana.
5. Mul on õnnevalamise käigus sulatina silma läinud.
6. Pidin kunagi talvel, kui miinuskraadid ulatusid kuni -30°C, üle kuu aja sõjaväetelgis elama.
7. Käisin esimesel Nublu kontserdil, kui ta Tartus Kammivabrikus esines.
8. Mulle meeldib vabal ajal priimalt puid lõhkuda ning seda ka teistele õpetada.
9. Lõpetasin 1. ja 2. klassi korraga ühe aastaga ning astusin ülikooli 16- aastaselt.
10. Ma olen lõpetanud ülikoolis ärijuhtimise.
11. Olen laulnud Kremli Kongresside Palee WC-s venevastaseid laule.
12. Sõidan traktoriga ning panin ise maamajale plekk-katuse.
13. Töötasin pärast keskkooli ühe aasta Tallinna Kaubamajas müüjana.
14. Oskan vabalt viipekeelt.
15. Õppisin lasteaiast alates kuni 4.klassini iluuisutamist.
16. Olin mitu aastat käsipalli lauakohtunik.
17. Tegelesin neli aastat vehklemisega.
18. Olin mitu aastat Tallinna muusikakeskkoolis õpetaja.
19. Kuigi vihkan käsitööd, käin kangastelgede kursusel ning 5 vaipa on juba valmis.
20. Olen töötanud terve aasta naiste kergrõivaste õmblejana.
21. Olen pärit Setumaalt Vorobi külast.
22. Tantsisin algklassides rahvatantsu ning osalesin isegi tantsupeol.

1.Airi Aasa 2.Ingrid Aimla 3.Kaire Maalma 4.Helen Leoste 5.Mikk Maasikrand 6.Eve Torv 7.Regina Suik 8. Karin- Kitty Repson 9. Ljudmilla Zenzina 10.Kaido Tiisiär 11.Alla Eenma 12.Siiri Veskimäe 13.Ülle Ulma 14.Heidi Salm 15.Vladimir Makejev 16. Eveli Veske 17. Karolin Tikerpuu 18. Tiia Raudsep 19. Elbe Suursalu 20. Birgit Annast 21. Gunneli Apri 22. Tanel Veske

Novembrikuu horoskoop

Elina Kaska

JÄÄR- Üle pika aja tunnete, et inimesed ei käi närvidele, olete sõpradega lähedasem, kui enne. Novembris on teil näpud põhjas ning see võib ka olla põhjus, miks jooksete tagasi oma sõpruskonna juurde. Rahaasjad paranevad, lootke oma rikaste sõprade peale.

SÕNN- Sõnnid on väga otsekohesed ning tundlikud. Sellepärast on ka november teie jaoks enda hoidmise kuu. Saabumas on millegi lõpp, võibolla ongi aeg oma arvamused endale hoida ja lõpetada arvustamine.

KAKSIKUD- Kuna Kaksikud kipuvad olema veidi kahepalgelised, on teil aeg tagasi tõmbuda, jälle. Hoiame kõigi närve. Olles tagasihoidlikum võib teid ka saata kiindumuse nool, hoidke silmad lahti inimeste suhtes, kellele tundute sümpaatne.

VÄHK- Kuna Vähid on väga emotsionaalsed, siis universumil hakkas kahju ning kõiki teie ettevõtmisi saadab edu. Tuuled võivad tuua ka teie ellu kellegi, kes kannatab teie halamist.

LÕVI- Lõvidele on kohane murda südameid ning teil on kiusatus teha midagi mõtlematut. Vähemalt olete koolis edukas ning hoolas rahaga. Need on ainukesed asjad, mis päästavad sel kuul Lõvide maine.

NEITSI- Neitsid, olete väsinud jäämast tagaplaanile, tunnete kurnatust, aga, mis teha: kõik ei saagi olla lahedad. Positiivse nurga alt vaadates tuleb raha pidevalt sisse. Kõigil on omad hüved, ärge laske pead norgu! Hoidke end üleväsimuse eest, mida võivad tekitada teatud inimesed.

KAALUD- Kuu alguses tuleb ette ummik eraelus, tunnete ennast tühjana. Lühidalt öeldes saabub sügisene masendus. Saate sellest üle ning koolis ja ka üldiselt tunnete ennast ambitsioonikalt. Kasutage enda heade energiate lainet ära.

SKORPION- Lisaks Lõvidele on ka Skorpionid suured südametemurdjad. Teid ootab ees millegi tähtsa lõpp, murrate mingit tõotust. Püüate lepitada ning sõbrad on teile suureks toeks. Kõik sihid, või inimesed, mille või kelle, te novembris ette võtate, lähevad täide, kui piisavalt pingutada.

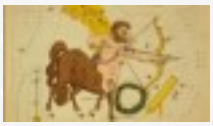

AMBUR- Amburid on väga südamlikud, kuid jäävad pigem tagaplaanile, tõmbute eemale. Ka Neitsid on üksildased see kuu: koos üksildane on ikka toredam olla. Nagu ka Neitsidel, tuleb teil raha sisse. Hoidke enda Neitsisid lähedal.

KALJUKITS- Kaljukitsi saadab novembris materjaalne edu ning üleüldine õnn. Võite tunda ka pettumust, Kaljukitsed on kinnised inimesed.

VEEVALAJA- Veevalajaid saadab kuu vältel loominguline edu, kuid tunnete, et on aeg puhkepausiks. Ekstravertsete inimestena ongi vahepeal parem vaiksemaks jääda. Rääkimine hõbe, vaikimine kuld.

KALAD- Kalad on väga skeptilised ning mugavust armastavad. Teie novembrikuud saadab tohutu edu, kuid see võib olla kõigest pettekujutelm. Ärge kartke oma tagumikku mugavustsoonist välja tirida!

Hanne-Lore Tuubel

IMEMAITSEV KANEELIHÕNGU-LINE BANAANILEIB

6-10 viilu | ettevalmistus 10min | aeg kokku 1,05h

KOOSTISOSAD:

2 küpset banaani

175 ml kaerajahu

6 spl mandlijahu (sobib ka nisujahu)

1 spl vahtrasiirupit

Pool tl jahvatatud kaneeli

Pool spl küpsetuspulbrit

Näpuotsatäis soola

*Soovi korral lisandiks peale banaaniviile/kreeka pähkleid või muud meelepärast!

VALMISTAMINE:

Esmajärjekorras eelsoojenda ahi 175˚C.

Kui sul puudub valmis kaerajahu, siis saad seda hõlpsasti ka ise teha, kui paned kaerahelbed blenderisse ning lased sel mikserdada, nii saadki helbed jahuks. Seejärel paned kaerajahu kaussi ning lisad sinna juurde teised tahked komponendid. Siis võtad banaanid ja teed need püreeks, lihtsam on seda teha samuti blenderdades, kuid saab ilusti ka käsitsi kahvliga. Kui banaanid on mõnusalt vedela konsistentsiga, lisa sellele juurde vahtrasiirup ja sega. Nüüd vala saadud banaanisegu kaussi ning sega jahudega läbi, et tekiks taignalaadne segu. Viimaks vala tainas leivavormi vms vormi ja lisa soovi korral kreeka pähklid, banaaniviilud või muu meelepärane.

Pane vorm ahju ja küpseta u 55 min. Nii valmib-ki pealt krõbe, kuid seest mahlakas leib.

SOE SÜGISENE PÜREESUPP

Neljale| ettevalmistus 5 min | aeg kokku 35 min

KOOSTISOSAD:

300g lillkapsast

400g porgandit

3 keskmist kartulit

Oliiviõli

7dl vett

Maitsestamiseks soola, pipart

VALMISTAMINE:

Koori ja lõika köögiviljad tükkideks. Kuumuta lillkapsas, porgand ja kartul oliiviõliga kergelt läbi. Lisa juurikatele nii palju vett, et and oleksid kaetud (umbes 7dl). Kuumuta keemiseni ja keeda, kuni köögiviljad on pehmed. Lase veidi jahtuda. Seejärel püreesta saumikseriga või köögikombainis. Ning lisa sool, pipar ja muud meelepärased maitseained.

Serveerimisel kaunista supp saia- või leivakuubikutega ja kõrvitsaseemnetega.

Head isu!

ERNEST
HEMINGWAY